

طنز سیاسی در رابطه با دانشنامه هزاره

در نشر دانشنامه هزاره، سخنان جعلی و انحرافی و نادرست آن قدر زیاد است که این کتاب را نادرست ترین کتاب می توان نامید.

در دانشنامه هزاره ها زیاد تر به مناطق که مربوط مردم غور و ولایت های همجوار غور، بادغیس، فراه و هرات است دست انداخته شده اند.

در شبکه های اجتماعی به جعلی بودن و نادرست بودن محتوای آن سخن زیاد گفته شده است. با اتکا با نادرستی های این کتاب، و اینکه دانشنامه هزاره، جعلکاری بیش نیست، من هم گپی و سخنی دارم که با افغانستانی ها وطن پرست و مهربان در میان می گذارم تا نمونه دیگری باشد از چنین انحراف ها:

امید است مورد قبول قرار گیرد. زیرا جای علم و دانش را دیگر گمان و آرزو های سیاسی گرفته است. و آن این است که:

در هالند جایی است که آن را «هلموند» می نامند. اکنون افغانستانی های زیادی درین شهر زندگی می کنند و خود را مانند اینکه در کشور خود زیست دارند احساس می کنند.

البته هر افغانستانی از شنیدن نام زیبای «هلموند» بی درنگ به یاد نام زیبای «هلمند»، شهر و ولایتی به همین نام در افغانستان می افتاد.

این تصادفی هم نیست. زیرا هلموند و هلمند نام های هم مانند اند. و هم اینکه شهر «هلموند» زمانی از شهر های اجداد ما بوده است. نام این شهر خود گویایی این امر است. این جای که آن را «هلموند» می نامند، اجداد ما «هلمند» نامیده بود اند. حتا امروز هم افغان ها در آن زندگی دارند. آنان کار می کنند، دانش می آموزند، کودکان شان درس می خوانند، آنان در مسایل سیاسی دخیل اند و اگر بخواهند به احزاب سیاسی عضو می شوند و غیره.

بی گمان که «هلموند» اصلا یک کلمه فارسی است که از دو کلمه فارسی «هل» به معنای «هیل» گیاهی خوش مزه، که ما گاهی به جای می افزاییم و «موند» یعنی «مند» است (دارنده معنا دارد) که ما در واژه های فارسی مانند مستمند و دردمند و روزی مند و آزمند و آه مند، اندوهمند، اندیشمند، بخت مند. بزه مند. بهره مند. بیدامند. پندمند استفاده می کنیم.

«هلموند» یعنی جای که این گیاه خوشبو می رویده است.

البته نیاگان وطنپرست و پرمهر ما وقتی که این جای را ترک کرده به افغانستان آمدند، نام «هلمند» به خاطره ها و یادواره های جمعی آنان ماندگار بود و به همین سبب بعد از ساکن شدن در ولایت «هلمند» به خاطر طبیعت زیبا و آب فراوان این ولایت، آن را نیز هلمند نامیدند تا خاطره «هلموند» از یاد نرود.

این شهر یعنی «هلموند» از شهرهای افغانستان ماقبل تاریخ در هلند است. این شهر یاد و یادگار نیاکان ماست که زمانی آن جا زندگی داشتند.

تاریخ گواه است که از دید باستان شناسی انسانی، آخرین عصر یخبندان در دوره پارینه سنگی و اوایل میان سنگی روی می دهد.

هنگامی که رویدادهای یخبندانی آغاز می شود، انسان خردمند آن زمان در عرض های جغرافیایی پایین تر محاصره می شود در اواخر این رویداد، انسان های خردمند نه تنها به سوی آسیا بلکه حتا به استرالیا مهاجرت می کنند.

امروز اجداد ما در استرالیا نیز زندگی دارند و شتر را آنان به آنجا بردند. بر خلاف انگلیس های استعمارگر، شتر را افغانستانی ها هزاران سال پیش به استرالیا برده بودند.

فرار از یخبندان در ۱۵ هزار سال پیش باعث شد تا انسان ها از آسیا به آمریکا مهاجرت کنند.

در همان وقت چون مردم ما از شدت سردی دوران یخبندان در اروپا که سالها طول کشید، از سردی بسیار فرار را بر قرار ترجیح داند و از هلند و هلمند فرار کردند.

متأسفانه آنان، گل های لاله ما را نیز که جناب اشرف غنی از آن در بیانیه های بین المللی و کنفرانس های جهانی خود، بارها یاد کرده است، به «هلموند» و هالند گذاشتند.

البته منطقی نیز است که نمی توان در آن سردی جانفرسا گل های لاله با خود گرفت و به افغانستان برد.

به مردم افغانستان هویدا است که جناب متفکر بزرگ، وطنپرست بی بدیل، حاجی الحجاج کبیر، رییس جمهور بی همتای ما جناب «اشرف غنی احمدزی» بارها و بارها در مذاکرات ملی و بیانیه های ملی و بین المللی خود گفته بود که ما از حکومت هالند میخواستیم که گل های لاله ما را که در سطح بین المللی انکشاف و رشد داده اند و استفاده می کنند، دوباره به ما بدهند.

این گل های لاله از چه وقت به هالند مانده بود است؟

طبیعی است که از آن زمان که نیاگان ما آنجا بوده اند، مانده است ما درین مرز و بوم زندگی داشتیم.

شواهد زبانی و طبیعی دلیل های محکم است که از نگاه تاریخی نشان می دهد که نه تنها شهر «هلموند» یک شهر افغانی است بلکه کشور هالند نام افغانی دارد، و به ویژه این که امروز دهها خانواده افغانستانی در این شهر، و در تمام هالند، یعنی کشور و شهر آبایی و اجدادی خود زندگی می کنند.

این افغان ها برای هیچ اینجا نیستند. آنان در کشور آبایی خود زندگی دارند. اما این سخن باریک را رییس جمهور غنی نفهمید.

اصلن کشور هالند یک سرزمین اجدادی ماست. هالند را ما درست نمی نویسیم. ایرانی ها درست تر می نویسند، زیرا آنان «هولند یا هُلمند» می نویسند. هولند در اصل «هولنگ یا اولنگ» بوده است. و اولنگ به زبان فارسی چمن زار، مرغزار و سبزه زار معنا دارد که چنین هم هست. شما در هالند فقط گل و گزار و چمنزار می بینید.

تلفظ این نام با گذشت زمان که هزاران سال به درازا کشیده، تغییر کرده است و سرانجام حرف «گ» به حرف «د» تبدیل شده است و «هولنگ یا اولنگ» نیز به «هولند یا هُلمند» تغییر یافته است. این تغییر، چیزی عادی در زبان شناسی است.

اگر باور نمی کنید. ببینید واژه های زبان هالندی را که مثل فارسی است. به گونه مثال، واژه های «مودر» هُلمندی، یعنی مادر فارسی، مور پشتو، «برور» هُلمندی، یعنی برادر فارسی، ورور پشتو، یا «فادر» هُلمندی، یعنی پدر فارسی، پلار پشتو، «دختر» یعنی دختر که هم از دید نوشتاری و هم از دید گفتاری فارسی اند.

ما با دلیل های انسانشناسی، زبانشناسی، زیستشناسی و تاریخی ثابت کردیم که هالند سرزمین خود ماست.

در پایان می گویم که این جهل نامه های فرمایشی و سیاسی، با این جعلکاری های نژادپرستانه جایی را نمی گیرد.

این طنز برای این بود که نشان دهم که با بازی با واژه ها و تصاحب جاهای غیر هزاره نشین برای هزاره ها فقط سفر به ترکستان است و بس.

البته من دوستان هزاره زیاد دارم که هویت خود را در این گونه کتاب ها نمی بینند.

پایان

تاریخ

۲۵ فیبروری ۲۰۲۴